

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XVII. De Religiosæ paupertatis alphabeto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

Q. 4. Quænam destruant Religionem. R. ex Gulielmo in summa virtutum & vit. Tom. 2. §. ante penult. Tria sunt, quæ solent Religionem destruere. 1. preceptorum nimietas. 2. particularium singularitas. 3. amor temporalium. Ecce singularitas, & amor temporalium, quæ ex peculiis. h. i.

*Q. 5. An vivere sine proprio sit vivere in paupertate. R. affirm. pro casu, in quo aliquis sponte elegit sine proprio esse in re & in spe (aliqui etiam multi pauperes ex fortunæ invidia nil habent proprium.) In hoc sensu locutus fuit Urbanus I. in epist. de paupertate, dum inquit: *Quicumque vestrum vitam communem suscepit, & vovit se nihil proprium habere, videat, ne pollicitationem suam irritam faciat.* h. i. Et in nostra Regula dicitur in c. 1. *Regula Fratrum Minorum hæc est, scil. Domini nostri Jesu Christi sanctum Evangelium observare, vivendo in obedientia, sine proprio, & in castitate.* h. i.*

CAP. XVII.

De Religiosa Paupertatis alphabeto.

Q. 1. Quid sit alphabetum encomiorum paupertatis Religiosæ.

R. Ex Laurent. Peyrinis, quòd sequens plurima ejus encomia per ordinem literarum alphabeticum complectitur.

Sancta Paupertas est

Angelis, & hominibus venerabilis. Kempis de 3. tabernac. c. 1. n. 14.

Basis

- Basis evangelicæ perfectionis. *Matth. 19.*
 Castitatis fomentum. *Alvaretz de vit. spirit.*
 Decor vestimentorum. *S. Bonav. in dieta salut.*
 Ædificii spiritualis primarium fundamentum. *S. Bonav. Regul. Novit.*
 Foramen acus, per quod gibbosus camelus non transit. *Matth. 19.*
 Gymnasium sapientiæ. *Chrysof. in Matth.*
 Humilitatis custodia. *Sanctus Pater Franciscus, & S. Gregorius.*
 Judiciariæ potestatis magnificentum præmium. *Matth. 19.*
 Karitatis nutrimentum. *S. Bonav. in epist.*
 Liliū redolens. *Iustinianus in ligno vita.*
 Margarita nitens. *S. Franciscus, S. Bonav.*
 Nutrix virtutum. *S. Ambrosius.*
 Orationis incitamentum. *in Orat. Dom.*
 Portus traquillus. *S. Chrysof. Portio in terra viventium, Regula S. P. Francisci.*
 Quies mentis. *S. Bonav. in dieta sal.*
 Religionis murus. *Constit. Soc. Jesu.*
 Seminarium omnium virtutum. *Theophylactus.*
 Tutum asylum. *Chrysof.*
 Via ad perfectionem. *D. Thom.*
 Christi imitatio. *Luc. 2.*

Q. 2. Ex quibus Ordo Mendicantium subinde vilescat apud sæculares.

R. 1. Quòd ex duobus generalibus principiis, scil. ex defectu subditorum, & negligentia Prælatorum. De quibus *S. Bonav.* in epist. ad ministros Prov. sic inquit: *Sanè cùm evangelici culminis observata perfectio hætenus spectabiles & a-*

M

mabi-

mabiles nos mundo reddiderit, omnique favore & reverentia dignos; ecce, jam nunc multitudine in procliva tendente, & remissiùs agentibus his, qui præsumunt, vitiorum quadam sentes cernuntur succrescere, quæ dum sacrum hoc venerandumque Collegium despicabile & onerosum reddunt, populis convertunt in scandalum, quod cunctis esse debuerat in exemplum.-- Sicque fit divini permissioe iudicii, ut spernentes modica in maxima decidant: quia, cum disciplina negligitur, insolentia crescunt; ac per hoc interior negligentia circa exercitacionem virtutum, exterius procedit in scandalum, per eorum patentem ruinam, qui stare videbantur in oculis aliorum. Ex quo fit, ut sancta Religionis splendor præfulgidus in pallorem degeneret, sanctitatis pulchritudo sordescat, bona opinionis odor computreat, & nomen Domini blasphemetur &c. h. i.

R. 2. Ex eodem ibid. Quoniam paupertas est nostra Religionis prerogativa sublimis; ne nobilis hæc margarita conculcanda porcis viliter exponatur, discursuum causam, & questuum sumptuositatem scilicet edificiorum, librorumque, vestium, ac ciborum sic studeas amputare, quod à professionis excellentia vita observantia non discordet.-- simulque seculo toti clarescat, quod non commodare rerum, sed lucrum queramus animarum. &c. h. i.

R. 3. Ex eodem in alia epist. ad Ministros Prov. & Custodes de reformandis Fratribus sui Ordinis. Sanè perquirenti mihi causas, cur nostri splendor Ordinis quodammodo obscuretur, Ordo exterius

inficiatur ; & nitor conscientiarum interiùs defædetur ; occurrit negotiorum multiplicias ; - qua pecunia avidè petitur , incautè recipitur , & incautiùs contrectatur. Occurrit quorundam Fratrum otiositas , quæ sentina est omnium vitiorum , quâ plurimi consopiti , monstruosum quemdam statum inter contemplativam & activam eligentes , non tam carnaliter , quàm crudeliter sanguinem comedunt animarum. Occurrit evagatio plurimorum , importuna petitio , multiplicatio familiaritatum , improvida officiorum commissio , quæ Fratribus nondum usquequaque probatis , nec carne maceratis , nec spiritu roboratis imponuntur vix portanda. Occurrit mutatio locorum frequens -- & cum Fratres paucis nolint esse contenti , & charitas hominû refriguerit , facti sumus omnibus onerosi , magisque stemus in posterum , nisi remedium celeriter opponatur. h. i.

Q. 3. Qualiter per discretionem paupertatis rigorem moderari oporteat,

R. 1. Cum S. Bern. serm. 19. cant. Vos qui nuper venistis , tangit spiritalis sermo : vestram illam (quam & nos frequenter reprimere conati sumus) minùs discretam vehementiam , immò intemperantiam prorsus nimium obstinatam redarguens. Non sufficit vobis regulare jejunium , non solemnes vigilia , non imposita disciplina , non mensura , quam vobis partimur in vestimentis & alimentis : privata præfertis communibus. h. i.

Ecce ! quomodo obedientia contemnitur ob particulares cum excessu virtutes. Cùm autem hic & in sequentibus dico , debere Fratres con-

tentos esse vita monastica communi; intelligo in
iis, in quibus vita communis depravata non est,
sed in suo vigore, & puritate perdurat (*ut ait
Laur. Portell.*) Tales indiscreti (*ait idem*) ali-
quando retrocedentes peiores fiunt, & majori
cum libertate vitiis indulgent; eo namque modo,
quô aqua repressa, si aditum inveniat, majori im-
petu fluit. Et quo vinum fuit melius, si acefcatur,
fit acrius acetum, quàm ex vino ordinario. h. i.

R. 2. ex eodem S. Bern. in parvis sententiis: *Si
vis agere pœnitentiam, castigare, ut oportet, mem-
bra corporis affligere, iudicare temetipsum, ut non
incidas in manus Dei viventis, iustum id quidem,
sed ne quid nimis. Alioquin reprimendus est fervor
immoderatus, ne noceat unitati, seruiat indiscre-
tioni. h. i.*

Q. 4. Quid sentiendum de pauperibus Reli-
giotis irreligiosis.

Respondet S. Bonav. in 5ta ala Seraphimi. *Melius
est ibi Religiosos non esse, ubi non possunt vel non vo-
lunt vivere ut Religiosi: quia tunc nec ipsi pereunt,
nec alii de ipsis scandalizantur. h. i.*

Q. 5. Qui & quot sint actus proprietatis potio-
res. R. Ex constit. Urbanis in c. 7. Regulæ, quod sint
sequentes.

I. *Quicumque propria auctoritate assumpserit
in usum sibi vel aliis, specialem rem communem a-
liis Fratribus, puta libros, vestes &c. contra vo-
luntatem expressam, vel probabilem sui Superio-
ris.*

II. *Qui res aliquas Prelato petenti & visitanti
celat, vel claves earum abscondit, vel retinet, ne*

Pre-

Prelatus tollat, & ne ad libitum de illis disponat.

III. Qui contra voluntatem sui Prelati coram eo cum aliquo Fratre de re aliqua sibi approprianda contendit: aut qui in cella aliqua, vel in particulari Conventu permansere procurat.

IV. Qui domus & possessiones proprio nomine, & propria auctoritate alteri locat, & illorum fructus, census, vel canones expetit, vel recipit.

V. Quicumque res superfluas, vel curiosas, & pecuniam ipsam apud se habuerit, usque utatur, etiam de voluntate & permissione Palati.

VI. Quicumque alienaverit, vel disposuerit propria auctoritate de re sibi concessa, vel à se quocumque modo acquisita.

VII. Qui contra ius vel schedulam fecerit, in quibus se aliquid dare teneri, vel sibi ab alio deberi consueatur.

VIII. Quicumque absque Prelati consensu & assensu, res sibi concessas, vel non concessas apud seculares reposuerint, & custodierint.

IX. Quicumque in lacro mercatura cujuscumque generis, sive possessionum, sive animalium, sive mercium, omnis generis partem habuerit.

X. Si quis Superior concedat, & subditus teneat bona stabilia ad usum, usumfructum, administrationem, vel commendam, etiam nomine Conventus.

Proprietas in quatuor ultimis gradibus reservatur Custodi in foro pœnitentiæ.

Si quis plura, scholasticò modò proposita & resoluta scire desideret de obligationibus religiosorum ratione voti paupertatis, legat Theologos scholasticos, Moralistas, Ascetas, v. g. Alfonso

fonsum Rodericium, aliosque & maximè *Antonium à Spiritu S.* Discalceatum Tract. 3. D. 4. sect. 1. & sequentibus. Qui fortè nonnullis videbitur nimis liberaliter loqui in favorem peculiaristarum, in Ordinibus illis, in quibus non est exacta vita communis. Scopus præsentis hujus operis non est, casus decidere, sed paupertatis, utpote evangelicæ margaritæ encomia deprædicare, eamque omnibus Patribus & Fratibus Provinciæ nostræ ut amabilem recommendare, ne (quamquam id Seneca dixerit) sit illis *odibile bonum*. Non sit odibile, sed amabile bonum. *Nam Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.* Matth. 5. Plurimum laudandus, Sanctoque P. N. *Francisco* amabilis Frater Minor ille, qui circa observantiam voti *S. Paupertatis* est valde punctualiter conscientiosus, & æquè, ac circa observantiam voti castitatis cautus, providus, ac circumspectus: nam æqualiter ad istam, sicut & ad hanc obligantur solemnes professores. Immo Superiores tenentur habere sollicitiorem curam, & inspectionem circa observantiam voti paupertatis, quàm aliorum; eò quòd major irregularitas ex hujus continuato neglectu in Ordinem redundet; hicque plures consequentias reales post se trahat. Deinde, quia quòd plùs latenter, eò faciliùs & periculosiùs sub neglecto voto paupertatis (quantumvis in minutis, ut apparere potest) ingreditur animarum adversarius, à minutis ad majora, à rimula ad ingentem rupturam, à guttula ad oceanum fallacias suas deducens, & malitias dilatans; dum tamen interim

pec-

peccata contra alia Regularia vota non possunt ita irrepere, aut consuetudine tolerari, eò quòd si aperta sint, statim puniantur, & in initio decapitentur, ne possint succrescere, aut peiori consuetudine radicari. Quod ne fiat, Confratres meos, omesque alios, in eodem sensu, pro eadem sententia, ex eodem spiritu mecum sentientes hujus libri lectores alloquor, librumque hunc, quem ex charitate incepti, in charitate finieas, cum *S. Bern.* in apolog. ad Guiliel. Abbatem

Concludo.

Hac est nostra de nostro, & de vestro Ordine sententia: hacce nostris & vestris, hac non de vobis, sed vobis me solere dicere, nullus melius mihi testis erit quàm vos, & si quis me novit, sicut vos. Quae in vestris laudabilia sunt, laudo & praedico: si quae reprehendenda sunt, ut emendentur, vobis & aliis amicis meis suadere soleo: hoc non est detractio, sed attractio. Valete in Domino charissimi.

